

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ
Γραφεία: ΣΕΙΡΗΝΩΝ 33
ΒΥΡΩΝΑΣ 162 31 - ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 76 45 280

Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ

ΕΤΟΣ 21ο
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 72
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
- ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1997

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ - ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΠΟΥ ΕΔΡΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΞΕΧΑΣΜΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ήρθαν πάλι τα Χριστούγεννα; Πόσο γρήγορα κυλάει αλήθεια ο χρόνος, θα αναρωτηθούμε, όταν μπαίνοντας ο Δεκέμβρης δούμε τα καταστήματα και τους δρόμους με τα πολύχρωμα φωτάκια και τ' άλλα χριστουγεννιάτικα στολίδια.

Πόσα χρόνια πέρασαν, αλλά και πόσα πράγματα άλλαξαν, από τότε που πρωτακούστηκε στη Βηθλεέμ το «Δόξα εν υψίστοις Θεό και επί γης ειρήνη» και το «ετέχθη υμίν σπέρμα».

μερον Σωτήρ».

Επεκράτησε από τότε Ειρήνη - Αγάπη σ' αυτόν τον κόσμο; Ασφαλώς όχι. Όλες οι εποχές και ιδίως η σημερινή το επιβεβαιώνουν.

Από τα πολλά χριστουγεννιάτικα έθιμα πόσα κρατήσαμε;

Ξεχάστηκαν οι καλλικάντζαροι, τα παγανά.

Τα δαιμονικά αυτά, λέει η παράδοση, πως παρουσιάζονται επάνω στη γη την παραμονή των Χριστουγέννων.

μονή των Χριστουγέννων.

Όλο το χρόνο κρυμμένα μέσα στη γη πελεκούν ένα δέντρο, που τη στηρίζει. Όταν φτάσουν στο κρίσιμο σημείο, ανεβαίνουν πάνω στη γη, για να μην τους καταπλάκώσει.

Λίγες οι μέρες παραμονής τους, μόνο δώδεκα, μέχρι των Φώτων, αλλά πολύ βασανίζουν τους ανθρώπους μέσα και έξω από το σπίτι.

Δεν άφηναν τίποτε να μην το μαγαρίσουν. Γι' αυτό και μετά τη σφαγή, στο γουρούνι καρφώνουν ένα πηρούνι.

Στις νυχτερινές εξόδους οι άνθρωποι συνήθως κρατούσαν ένα αναμμένο δαδί. Μέσα στο σπίτι έκαιγαν μάλλινο ύφασμα (σκρούμπο) ή ένα κομμάτι γουρουνοτσάρουχο, για

Συνέχεια στη 4η σελίδα

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

❖ Ο εργοστάσιος, που έχει αναλάβει την κατασκευή της 24ης επαρχιακής οδού στην περιοχή μας, τελείωσε το τμήμα του δρόμου Αράχωβα - Αϊ Γιάννης και άρχισε την κατασκευή του τμήματος Καλαθέικα - Αϊ Γιάννης.

Κάνει τις διαπλητυνσεις του δρόμου, όπου χρειάζεται, στρώνει το κατάστρωμα με χοντρό χαλίκι, κατασκευάζει τα ρύθρα και τα τεχνικά έργα.

❖ Έγιναν οι επιδιορθώσεις στην άσφαλτο, που είχε καταστραφεί σε πολλά σημεία τον περασμένο χειμώνα, στο τμήμα του δρόμου Αϊ Γιάννης - Νεχώρι.

❖ Η κατασκευή του φράγ-

ματος του Ευήνου φαίνεται ότι βαίνει προς το τέλος της.

Το φράγμα έφτασε στο τελικό του ύψος, γι' αυτό σταμάτησαν οι επικωματώσεις.

Τώρα συνεχίζεται η κατασκευή του υπερχειριστή και άλλων τεχνικών έργων.

Όπως πληροφορούμαστε, από την πλευρά του Νεοχωρίου θα κατασκευαστεί σήραγγα, για να γίνουν τσιμεντοενέσεις για τη στεγανοποίηση και τη στήριξη του εδάφους.

Υπολογίζεται ότι μέχρι σήμερα η μερική λειτουργία του φράγματος του Ευήνου έδωσε στο λεκανοπέδιο της Αττικής 380 εκατομμύρια κυβικά μέτρα νερό, όσα δηλαδή χρειάζεται για ένα χρόνο το λεκανοπέδιο.

«Νύχτα γεμάτη θαύματα νύχτα σπαρμένη μάγια»

Γι' αυτή τη νύχτα θα άρμوزه να τραγουδήσει ο ποιητής και να ενωθεί το τραγούδι του με την αγγελική μελωδία «Δόξα εν υψίστοις Θεό και επί γης ειρήνη».

Το θαύμα των θαυμάτων.

Ο Αχώρητος παντί, πώς εχωρήθη εν γαστρί;

Ο εν κάλποις του Πατρός πώς εν αγάλας της Μητρός; Ο άυλος Θεός πώς εν τη φάνη του Σπηλαίου; Ο Δημιουργός του παντός, πώς ως άνθρωπος επί γης;

Μοναδικό φαινόμενο, μοναδική πραγματικότητα, ασύλληπτο γεγονός για την ανθρώπινη φαντασία και σκέψη, υπερφυσική η σύλληψη για το νου του ανθρώπου, ακατανόητη η ενανθρώπιση του Θεού.

Μέγα μυστήριο η κατάβαση του Θεού στη γη για το πλάσμα του, τον άνθρωπο, για τη λύτρωση του πλανηθέντα ανθρώπου και παραπαίοντος στα σκοτάδια της αμαρτίας και του κακού.

Νύχτα και έρεβος βαθύ, αδιαπέραστο, ζοφερό και τραγικό βαραίνει ολόκληρο το σύμπαν. Συνθλιπτική και πνιγερή σκλαβιά συγκρατεί αλυσοδεμένο ο διάβολος τον άνθρωπο μέσα στα κάτεργα του κακού και της αμαρτίας.

Κανένα φως, καμιά πυγολαμπίδα Σωτηρίας.

Εποχή της μεγάλης νύχτας του κόσμου, εποχή της μεγάλης σκλαβιάς του κόσμου, εποχή της τραγικής ειδωλολατρικής καταστάσε-

Συνέχεια στη 2η σελίδα

Β' ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

(Ναύπακτος 17 - 18 - 19 Οκτωβρίου 1997)

Στις 17, 18 και 19 Οκτωβρίου 1997 η Εταιρεία Ναυπακτιακών Μελετών οργάνωσε στη Ναύπακτο το Β' Επιστημονικό Συνέδριο με κεντρικό θεματικό πυρήνα:

«Βυζαντική - Μεταβυζαντινή - Εκκλησιαστική Ναύπακτος και η περιοχή της».

Το Συνέδριο τέθηκε υπό την αιγίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου.

Το κεντρικό θέμα του Συνεδρίου ήταν:

«Η Ναύπακτος και η περιοχή της κατά τη Βυζαντινή και Μεταβυζαντινή εποχή (325-1820), ως και η Εκκλησιαστική της κατάσταση ως τα τέλη του 19ου αιώνα».

Την οργάνωση είχε: Η Εταιρεία Ναυπακτιακών Μελετών, τη χορηγία το Ίδρυμα Γεωργίου και Μαρίας Αθανασιάδη Νόβα και το Ίδρυμα Κώστα και Ελένης Ουράνη με τη συνεργασία του Δήμου Ναυπάκτου.

Σαράντα Πανεπιστημιακοί

και λοιποί επιστήμονες ανέλυσαν σε βάθος τα θέματά τους, καταπλήσσοντας το ακροατήριο.

Η επιτυχία του Συνεδρίου επισημάνθηκε από όλους τους εισηγητές και συνέδρους και αυτό οφείλεται, όπως τόνισαν όλοι, στον ακούραστο Πρόεδρο της Εταιρείας Ναυπακτιακών Μελετών, κ. Χαράλαμφο Χαλαμπόπουλο, που μαζί με τα

υπόλοιπα μέλη του Δ.Σ. της Εταιρείας έχουν διοργανώσει πολλές επιστημονικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Τους αξίζουν θερμά συγχαρητήρια.

Το Συνέδριο παρακολούθησαν:

Ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ.κ. Ιερόθεος, οι βουλευτές του Νομού κ.κ. Κουρουμπλής και

Συνέχεια στη 2η σελίδα

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Διοικ. Συμβούλιο του Συλλόγου μας καλεί όλους τους συγχωριανούς μας στη γιορτή της κοπής της Πρωτοχρονιάτικης πίτας, που θα γίνει στις 10 Ιανουαρίου 1998, ημέρα Σάββατο και ώρα 7 μ.μ. στην αίθουσα του Συλλόγου μας, που βρίσκεται στην οδό Σειρήνων 33 στο Βύρωνα.

Το Διοικ. Συμβούλιο

Αγαπητοί Συγχωριανοί

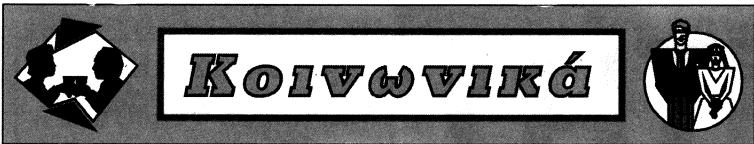
χρόνια πορεία

για όλες τις μορφές

και

Εντυχιμένος ο καινούργιος χρόνος

Το Διοικ. Συμβούλιο

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

✿ Στην Αμερική το ζεύγος Frank και Ελένης Johnson (Γρ. Ντούζου) απέκτησε α-γοράκι.
Να ζήσει το νεογέννητο.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

✿ Έγινε στο μοναστήρι του Προυσσού η βάπτισή της κόρης του Αριστείδη και της Γλυκερίας Πανάγου. Το όνομα της μικρούλας: Μαρί-α. Στο χωριό ακολούθησε τραπέζι και γλέντι.
Ευχόμαστε να ζήσει το νεο-φώτιστο.

ΓΑΜΟΙ

✿ Την 1 Νοεμβρίου έγινε στην Αθήνα ο γάμος του Α-θανάσιου Πολ. Λειβαδίτη και της Ευαγγελίας Π. Μανώλη. Τους ευχόμαστε κάθε ευτυ-χία.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

✿ Στην Αμερική, ο Αθανά-σιος Ι. Μπαλαφούτας και η Αθηνά Δ. Μάλλιου έδωσαν α-μοιβαία υπόσχεση γάμου.
Τους ευχόμαστε καλά στέ-φανα.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

➤ Για το «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» και στη μνήμη των γονέων μας: ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ ΝΤΟΥΖΟΥ και ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ σας στέλνουμε 60 δολάρια Γρη-γόρης και Βίκη Ντούζου.

➤ Ο Κων/νος Καραγιάν-νης στη μνήμη ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΚΑΛΑΘΑ προσέφερε στο Σύλλογό μας το ποσό των 10.000 δρχ.

➤ Στη μνήμη των γονιών μας ΓΕΩΡΓΙΟΥ - ΘΕΟΔΩΡΑΣ και του αδελφού μας ΑΘΑ-ΝΑΣΙΟΥ ΜΑΖΙΑ, στη μνήμη των εξαδέλφων μας ΓΕΩΡ-ΓΙΟΥ - ΠΑΝΑΓΙΟΥΣ ΜΑΖΙΑ και ΞΕΝΗΣ ΑΘ. ΜΑΛΛΙΟΥ σας στέλνουμε 10.000 δρχ. Βασιλική Μαζιά Γκρουμούτη.

➤ Η Παναγιώτα Γ. Πανά-γου στη μνήμη του συζύγου της ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΝΑΓΟΥ και των γονέων της ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ και ΜΑΓΔΑΛΗΝΗΣ ΠΑΠΑΚΩ-ΣΤΑ προσέφερε στο Σύλλο-γό μας το ποσό των 10.000 δρχ.

ΥΠΗΡΕΤΕΙ
ΤΗ ΘΗΤΕΙΑ ΤΟΥ

★ Ο Σπύρος Π. Βλάχος παρουσιάστηκε στην Άρτα για να υπηρετήσει τη στρα-τιωτική του θητεία.
Καλός Στρατιώτης.

ΑΛΛΑΓΗ ΑΡΙΘΜΟΥ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ

✿ Ο αριθμός κλήσεως του τηλεφώνου του Δημητρίου Γρ. Ντούζου έγινε 7629056.

ΕΚΛΟΓΗ

➤ Η Παρασκευή Κ. Μάλ-λιου εξελέγη παμπηφεί Λέ-κτορας της έδρας Φυσικής Αποκατάστασης του Τμήμα-τος ΤΕΦΑ του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης.

Συγχαρητήρια και σε ανώ-τερα.

ΕΠΙΤΥΧΙΑ

★ Η Κατερίνα Σπ. Πλάκα, ύστερα από επιτυχείς γρα-πτές εξετάσεις, εισήχθη δεύ-τερη στο Μεταπτυχιακό Τμή-μα της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών στον Τομέα του Κανονικού Δικαίου.

Συγχαρητήρια και καλή πρόοδο.

★ Ο Δημήτριος Γεωρ. Πλάκας τοποθετήθηκε διευ-θυντής του 2ου Δημοτικού Σχολείου Αγρινίου.

Συγχαρητήρια για την προαγωγή του.

Β' ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

(Ναύπακτος 17 - 18 - 19 Οκτωβρίου 1997)

✿ Συνέχεια από την 1η σελίδα
Σμυρλής, ο Δήμαρχος Ναυ-πάκου κ. Ρέππας, ο Ηγούμε-νος της Μονής Μεταμορφώ-σεως του Σωτήρος, κ. Σπυρί-δων Λογοθέτης, καθηγητές Πανεπιστημίου, συγγραφείς, λογοτέχνες, ιστορικοί, λαο-γράφοι, εκπαιδευτικοί και πλήθος κόσμου.

Από πλευράς Νεοχωρίου παραβρέθηκαν: ο κ. Δημ. Φούρλας, μέλος του Δ.Σ. της Εταιρείας και εισηγητής του Συνεδρίου, ο κ. Ευθύμιος Μαύρος με τη σύζυγό του, ο κ. Κων. Μάντης και ο κ. Α-ντώνιος Μασγάλας, μέλος του Δ.Σ. του Ιδρύματος Νό-βα.

Οι εργασίες του Συνεδρί-ου πραγματοποιήθηκαν στην Παπαχαράλαμπειο Βιβλιοθή-κη στις 17 και 18 Οκτωβρίου και έληξαν την Κυριακή 19 Οκτωβρίου στο μοναστήρι της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος.

Την πρώτη ημέρα των ερ-γασιών του Συνεδρίου, ο συγχωριανός μας κ. Δημ. Φούρλας εισηγήθηκε το θέ-μα: «Εκκλησιαστικολαϊκά έθι-μα», που καταχειροκροτήθη-κε από όλους του συνέ-δρους για την πληρότητα και αρτιότητα της εισηγήσεώς του.

ΜΗ ΣΥΓΧΙΖΕΣΑΙ

*Σου 'ρχονται όλα στραβά;
Μην τα παίρνεις σοβαρά.
Δε χρειάζονται πολλά
για να ζήσεις πιο καλά.
Σου 'ρχονται όλα στραβά;
Δες τα απ' την καλή πλευρά.
Μη συγκίτσεις, γιατί
θε να πάθεις συγκοπή.
Στη ζωή να παίρνεις ρίσκο,
θετικό εγώ το βρίσκω.
Και αν χάνω, δεν μετρώ
πόσα έχασα. Γελώ!
Σου 'ρχονται όλα στραβά;
Τ' αποτέλεσμα μετρά.
Τη ζωή σου για να ζήσεις,
πρόσεξε να ευτυχήσεις.
Μη συγκίτσεις. Αχ μη!..
Δεν αξίζει ούτε στιγμή.
Είν' ωραία η ζωή
δεν τη ζεις ξανά εσύ.*

ΚΙΚΗ ΝΤΟΥΖΟΥ -
ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ

Εύστοχες ήταν και οι πα-ρεμβάσεις του σε άλλα θέ-ματα, γι' αυτό δίκαια απέ-σπασε τα χειροκροτήματα και τα συγχαρητήρια των συ-νέδρων.

Ο κ. Δημ. Φούρλας ειση-γούμενος το θέμα «Εκκλη-σιαστικολαϊκά έθιμα» ανα-φέρθηκε μεταξύ άλλων και σε τρία έθιμα, στα οποία με-τείχαν κλήρος και λαός και τα οποία διατηρήθηκαν ως τις πρώτες δεκαετίες του αιώνα.

Τον αφορεσμό και το ξε-χρόνιασμα, ως προληπτικά ή κατασταλτικά μέσα της ε-γκληματικής πράξης.

Το ζώσιμο και το σταύρω-μα του χωριού, ως προφυλα-κτικό και αποτρεπτικό μέσο επιδημιών και

Την ιερολογημένη αδελ-

φοποιία, ως κοινωνικός δε-σμός ανθρώπων με κοινά συμφέροντα.

Το θέμα του κ. Δημ. Φούρ-λα ανήκε στην ενότητα: Γραμματεία, Γλώσσα, Λαο-γραφία, που συζητήθηκαν την πρώτη ημέρα του Συνε-δρίου.

Τη δεύτερη μέρα παρου-σιάστηκαν τα θέματα των ε-νοτήτων: ΙΣΤΟΡΙΚΑ, ΑΡΧΑΙΟ-ΛΟΓΙΚΑ, ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Την τρίτη ημέρα παρου-σιάστηκαν τα θέματα της ε-νότητας ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ και στη συνέχεια ο Πρόεδρος της ENAM συνόψισε Τα συ-μπεράσματα του Συνεδρίου.

Τέλος, ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασί-ου κ.κ. Ιερόθεος κήρυξε τη λήξη του Συνεδρίου.

Κ. ΜΑΝΤΗΣ

«Νύχτα γεμάτη θαύματα
νύχτα σπαρμένη μάγια»

✿ Συνέχεια από την 1η σελίδα
ως του κόσμου. Εποχή της ανθρωπίνης απαξίας του πλάσματος του θεού, που λέ-γεται άνθρωπος.

Ειδωλολατρεία, κακία, α-νυποληψία, απαξία, κτηνω-δία, απανθρωπιά βαραίνουν και συνέχουν το ανθρώπινο γένος, το ανθρώπινο πλά-σμα, το μοναδικό λογικό ον επί γης, τον άνθρωπο.

Πώς πρέπει να απαλλαγεί και να λυτρωθεί ο άνθρωπος από το βαρύ και ασήκωτο αυτό κακό; Ποιος θα λυτρώ-σει το δύστυχο και ταλαίπω-ρο αυτό πλάσμα; Ποιος θα τον αποδεσμεύσει από τα δεσμά του διαβόλου; Ποιος θα συντρίψει τις αλυσίδες του κακού και της αμαρτίας και θα ελευθερώσει τον άν-θρωπο από τα μουντρού-μια του Άδου, του Σατανά;

Άνθρωπος; Όχι.

Άγγελος; Όχι.

Τότε ποιος;

Μόνο ένας. Μόνο ο Δη-μιουργός και Πλάστης του ι-

δίου πλάσματος. Ο Θεός!

«Και ότι ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, εξαπέστειλεν ο Θεός τον υιόν αυτού». Εξα-πέστειλε τον Υιόν του, το Λυ-τρωτή. Ήρθε ο Λυτρωτής να λυτρώσει τον κόσμο. Λύτρω-σε τον κόσμο, τον άνθρωπο; Ναι!

Δέχτηκε ο άνθρωπος τη λύτρωση;

Δυστυχώς όχι όλοι!

Υπάρχει ακόμη: ειδωλο-λατρεία, αδικία, ανυποληψί-α, απαξία, σαρκολατρεία, α-καταστασία, αδιαφορία, υ-λισμός, φιλοτομαρισμός, ευ-δαιμονισμός, εγκληματικό-τητα.

Όμως η λύτρωση υπάρ-χει.

Εδώ είναι ο Λυτρωτής. Ε-δώ στη φάτνη της Βηθλεέμ.

Εδώ η Παρθένος σήμεραν «τον υπερούσιον τίκτει».

Σήμεραν «εν σπηλαίω τί-κτεται» ο Λυτρωτής του κό-σμου. Ας σπεύσουμε να τον υποδεχτούμε μέσα στις καρ-διές μας με το μυστήριο της Θείας Κοινωνίας και ας ψά-λουμε μετά των αγγέλων το:

«Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη».

Π. ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΥ

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Έκδοση Συλλόγου
Νεοχωριτών Ναυπακτίας

Εκδότης
ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΜΕΡΜΗΓΚΑΣ

Σειρήνων 33
Βύρωνας 162 32
Τηλ.: 76.45.280

Φωτοστοιχειοθεσία
ηλεκτρονική σελιδοποίηση
Γ. ΔΡΑΝΙΑΣ

Τηλ.: 93.50.572

Τεχνικός σύμβουλος
Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ
Αγισαίου 20 - Αθήνα
Τηλ.: 52.36.835

**ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΤΕ
ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ
ΜΕ ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ**

ΠΑΓΕΤΩΝΕΣ ΤΗΣ ΑΛΑΣΚΑ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΑΛΑΣΚΑ

Ισως δεν είναι το μακρινότερο μέρος του κόσμου, αλλά φαντάζει πολύ μακριά. Εκτός αυτού, η Αλάσκα έχει συνδεθεί με πάγους, Εσκιμώους και γενικά σαν ένα ξεχωριστό και διαφορετικό κομμάτι της Γης. Τον περασμένο Αύγουστο αποφασίσαμε να επισκεφθούμε την Αλάσκα. Υπήρχαν δύο πολύ καλές προϋποθέσεις. Η μία ήταν η καλή παρέα, εγώ με τη γυναίκα μου, η Κική Φούρλα και το ζεύγος Δημήτρης και Εύη Πολυχρονόπουλου, φίλοι και γείτονες. Η δεύτερη ήταν ότι το ταξίδι θα ήταν σχετικά σύντομο (11 ημέρες) και γινόταν με ένα τεράστιο κρουαζιερόπλοιο. Το «τεράστιο» για μένα είχε σημασία ιδιαίτερη, όπως θα φανεί παρακάτω.

Ξεκινήσαμε στις 27 Αυγούστου 1997 αεροπορικώς για το Άμστερνταμ. Από κει με άλλο αεροπλάνο φύγαμε για τη Μινεάπολη των ΗΠΑ, όπου φτάσαμε μετά από κατ' ευθείαν πτήση 10 ωρών. Η Μινεάπολη είναι κέντρο αεροπορικών διασυνδέσεων και μια όμορφη αμερικανική πόλη. Με άλλη πτήση την ίδια ημέρα 3 ωρών φτάσαμε στο Βανκούβερ του Καναδά, εκεί που ήταν και ο πρώτος στόχος του ταξιδιού μας, γιατί από εκεί θα παίρναμε το πλοίο. Σ' αυτό το πρώτο μέρος του ταξιδιού, επισκεφθήκαμε ένα μεγάλο κομμάτι του Καναδά στο Νοτιοδυτικό τμήμα του. Πρόκειται για ένα θαυμάσιο μέρος με φυσικές ομορφιές και εξαιρετικές πόλεις. Στο Βανκούβερ μείναμε 2 ημέρες. Είναι ωραία πόλη, καθαρή, με 1.800.000 κατοίκους όπου με έκπληξη μάθαμε ότι υπάρχουν εκεί 25.000 Έλληνες και 3 ελληνικές εκκλησίες. Γνωρίσαμε τον κ. Στριμμένο από το Αργίτιο, που διατηρεί την ταβέρνα «Καλυψώ» στο κέντρο της πόλης. Η άλλη πόλη που επισκεφθήκαμε ήταν η Βικτώρια, μια θαυμάσια πόλη γνωστή για τους περίφημους κήπους της. Οι κήποι αυτοί είναι χάρμα οφθαλμών σε μια τεράστια έκταση με δένδρα και δάση και στα ενδιάμεσα ποικιλία λουλουδιών, πρασινάδας και θάμνων. Όλη η περιοχή αυτή του Καναδά, η Βρετανική Κολούμπια, όπως λέγεται, είναι καταπράσινη, γεμάτη δάση, κάτι που

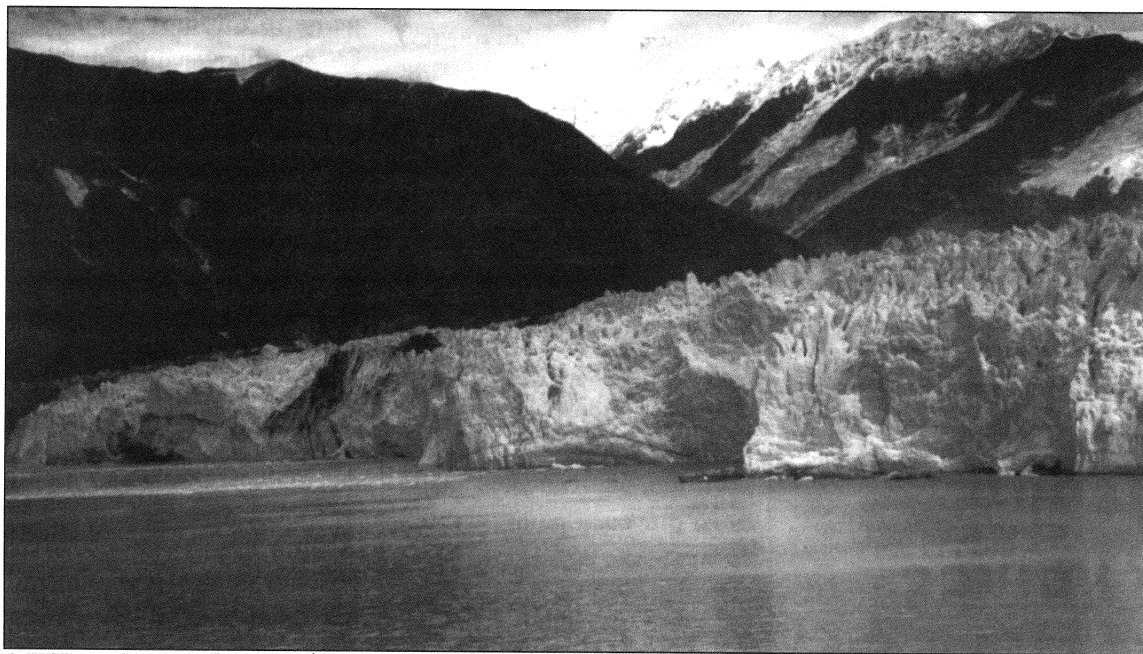
εμάς μας κάνει να ζηλεύουμε, όταν τα βλέπουμε. Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι εκεί βρέχει συχνά και το χειμώνα βέβαια κάνει πολύ κρύο. Την 3η ημέρα μπήκαμε στο κρουαζιερόπλοιο GALAXY της Εταιρείας Χανδρή και άρχισε το ταξίδι μας

μα και επιβάτες κυκλοφορούσαν στους άνετους χώρους του πλοίου με χαμόγελο. Στις 7 ημέρες που κράτησε το ταξίδι με το πλοίο, η ζωή ήταν θαυμάσια, χωρίς να κουράζεται κανείς από το πολύωρο συνεχές ταξίδι. Πολύ περισσότερο εμείς,

πρωτεύουσα της Αλάσκας, το Ζινώ.

Η Αλάσκα

Η Αλάσκα είναι τμήμα των ΗΠΑ. Μέχρι το 1867 ανήκε στη Ρωσία, που χωρίζεται από αυτή από το Βερίγγειο

προς την Αλάσκα. Από το λιμάνι του Βανκούβερ θα ανεβαίναμε κατά μήκος των νοτίων παραλίων της Αλάσκας.

Το πλοίο

Το κρουαζιερόπλοιο GALAXY είναι από τα καλύτερα και τα μεγαλύτερα του κόσμου. Είναι ολοκαίνουργο, αφού ήταν μόνο 10 μηνών. Είναι 73.000 τόνων, έχει μήκος 261 μέτρα, πλάτος 32 μέτρα και 12 καταστρώματα - ορόφους. Έχει ωραιότατες καμπίνες για 1870 άτομα και το πλήρωμα ήταν 845 άτομα. Ο καπετάνιος και τα ανώτατα στελέχη του πληρώματος ήταν Έλληνες. Έχει αμφιθέατρο χωρητικότητας 900 ατόμων, πολυτελέστατο εστιατόριο 850 ατόμων, 2 εστιατόρια αυτοεξυπηρέτησης, 12 μπαρ και καφετέριες, γυμναστήρια, πισίνες, βιβλιοθήκες, κινηματογράφο, καζίνο, καταστήματα, τράπεζα, Νοσοκομείο, κουρείο, κομμωτήριο, φωτογραφείο. Ήταν μια οργανωμένη πολιτεία. Καθαροί όλοι οι χώροι με τάξη και ηρεμία. Πλήρω-

μα είχαμε μια θαυμάσια παρέα, διότι εκτός από εμάς τους 5, βρήκαμε άλλο ένα ζευγάρι, τη Φλώρα και τον Αργύρη Γούναρη από τη Βέροια. Το πλοίο ταξίδευε σε μεγάλα κανάλια κοντά στα παράλια, γιατί υπάρχουν εκατοντάδες νησιά μικρά και μεγάλα. Στην αρχή ταξιδεύαμε συνεχώς χωρίς σταθμό για 40 ώρες, απολαμβάνοντας τις ομορφιές από το πλοίο.

Ο καιρός ήταν θαυμάσιος και το κυριότερο, το καράβι, το μεγαθήριο, δεν κούναγε. Για μένα και τη γυναίκα μου είχε ιδιαίτερη σημασία, γιατί δεν ταξιδεύουμε συνήθως με καράβια, επειδή αν έχει θάλασσα και κουνάει μας ενοχλεί τρομερά. Το θέμα το είχα ψάξει πριν ξεκινήσουμε, γιατί ήταν βασικό. Αν κούναγε, δεν θα πηγαίναμε. Μας διαβεβαίωσαν πριν το ταξίδι ότι δεν θα έχουμε πρόβλημα και πράγματι δεν είχαμε. Μια-δυό φορές που βγήκαμε ανοιχτά στον Ειρηνικό Ωκεανό, παρά τον όγκο του, το κούναγε ελαφρώς, αλλά χωρίς πρόβλημα.

Πρώτος μας σταθμός η

Πορθμό. Φαίνεται τους φάνηκε άχρηστη αυτή η τεράστια παγωμένη χώρα και την πούλησαν στους Αμερικανούς για 7 εκατομμύρια δολάρια. Οι πονηροί είχαν καταλάβει από τότε την αξία και τη σημασία της, όπως αποδείχθηκε αργότερα. από το 1958 αποτελεί μία από τις 50 πολιτείες των ΗΠΑ. Στην Αλάσκα βρέθηκαν πλούσια κοιτάσματα από χρυσό, ασήμι, χαλκό, σίδηρο και στα Βόρεια άφθονο πετρέλαιο. Η έκτασή της είναι τεράστια, αλλά οι κάτοικοί της δεν ξεπερνούν τις 500.000. Η Αλάσκα είναι επίσης γνωστή και για τα άφθονα ψάρια της και κυρίως τον περίφημο σολωμό της.

Το Ζινώ είναι μια μικρή γραφική πόλη με 35.000 κατοίκους, αλλά με όλες τις αρχές, Κυβερνήτη, Δήμαρχο και Πανεπιστήμιο. Την πόλη την είδαμε σε λίγη ώρα και στη συνέχεια πήγαμε τοπική εκδρομή με υδροπλάνο. Ήταν μια εμπειρία μοναδική. Σκοπός μας ήταν να δούμε τους παγετώνες της Αλάσκας. Πετάξαμε 1 ώρα πολύ χαμηλά με πιλότο μια όμορ-

φη κοπέλα. Είδαμε παγετώνες τεράστιους σε έκταση και πάχος. Πάγοι που δεν λιώνουν ποτέ. Είναι εκπληκτικό ότι πλάι σε τεράστιους πάγους είναι καταπράσινα λιβάδια με θάμνους και αραιά δάση. Προσθαλασσοθήκαμε σε ένα ήρεμο μεγάλο ποτάμι από τα πολλά της χώρας αυτής. Υπήρχε ένα τουριστικό περίπτερο μέσα σ' ένα καταπράσινο λιβάδι κυκλωμένο από ένα πυκνό δάσος, όπου μας ψήσανε στα κάρβουνα σολωμό φρέσκο. Η περιοχή είχε προετοιμασμένες πινακίδες για το ενδεχόμενο εμφάνισης αρκούδας, κάτι που γίνεται συχνά, όπως μας είπαν. Στο χρόνο που μείναμε εμείς δεν εμφανίστηκε δυστυχώς.

Το ταξίδι μας συνεχίστηκε ομαλά. Στις υπόλοιπες μέρες πιάσαμε σε τρεις ακόμα μικρές πόλεις ή μεγάλα χωριά. Σ' ένα από αυτά, το Σκανγουέι, που είναι πολύ χαρακτηριστική Αμερικανική πόλη, πήγαμε εκδρομή με τρένο, που διατηρείται όπως πρωτοξεκίνησε πριν 100 χρόνια.

Σ' ένα σημείο της διαδρομής ανοιχτήκαμε στον ωκεανό και είδαμε δελφίνια και μια φορά φάλαινες. Σ' ένα άλλο σημείο το πλοίο μας προσέγγισε σε ένα τεράστιο παγετώνα, τον παγετώνα Χούμπαρτ και είχαμε όλη την άνεση να τον θαυμάσουμε για αρκετές ώρες. Ήταν ένα μοναδικό θέαμα. Το τμήμα του παγετώνα, που βυθιζόταν μέσα στη θάλασσα, ήταν πολύ κοντά μας και μπορούσαμε να βλέπουμε κατά διαστήματα πολύ μεγάλα κομμάτια να ξεκόβουν και να πέφτουν στη θάλασσα προκαλώντας κυματισμό. Παγετώνες σε απόχρωση μπλε, όπως μας είπαν από τον εγκλωβισμένο αέρα. Το θέαμα ήταν μεγαλόληπο και εντυπωσιακό.

Αφού συμπληρώσαμε διαδρομή χιλίων περίπου χιλιομέτρων, άρχισε η επιστροφή μας στο Βανκούβερ ακολουθώντας την αντίστροφη πορεία. Έτσι γνωρίσαμε τα νότια παράλια της Αλάσκας, που έχει και τις περισσότερες κατοικημένες περιοχές, τις φυσικές ομορφιές και θαυμάσαμε τους τεράστιους, επιβλητικούς και ατέλειωτους παγετώνες.

Π. ΒΛΑΧΟΣ

Από το Νεχωρίτικο πανηγύρι που έγινε στην Αμερική στις 23 Αυγούστου

Νεχωρίτισσες και Νεχωρίτες ντυμένοι εθνικές ενδυμασίες, κάτω απ' τις πυκνές φυλλωσιές του πάρκου του Συλλόγου τους στο Harrisburg και μέσα στους ήχους των δημοτικών μας τραγουδιών χόρεψαν λεβέντικα τους παραδοσιακούς χορούς μας, αποσπώντας τα χειροκροτήματα και τα συγχαρητήρια Ελλήνων και Αμερικανών, που παρευρέθηκαν στο πανηγύρι.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΑΛΙΕΣ

Το... γεύμα της Γιώργαινας

Ήρθε στην Πάτρα απ' την Αμερική ο Κώστας της θεια-Γιώργαινας. Έστειλε τηλεγράφημα να πάνε στον Έπαχτο για να τον πάρουν.

Η Γιώργαινα πήρε το μουλάρι της και κατέβηκε να πάρει τον ταξιδιδώτη γιό της.

Αντάμωσαν στο χάνι του Πορφύρη.

Φιλήθηκαν, ξαναφιλήθηκαν, έκλαψαν από χαρά, είπαν τα βάσανά τους, της ξενιτειάς ο ένας, της φαμελιάς η άλλη. Η ώρα όμως κόντευε μεσημέρι κι έπρεπε «να τσιντζελομαζώνονται, να φύγ'νι, γιατί είχαν στράτα»...

- Πάμε, μάνα, να φάμε τίποτα στο ρέστοραν, είπε στη μάνα του ο Κώστας, και φεύγουμε κατόπιν.

- Τι είναι αυτήνου, ρώτησε η

Γιώργαινα, που δεν κατείχε από εστιατόρια και τέτοια.

- Το μαγειρείο, ρε μάνα ...

- Άιντι, να βάλουμε να χαψιά στου στόμα μας και απέ κουντά πάμι στη δ'λειά μας, γιατί μας πήρι του γιόμα άδι δω ...

Πήγαν στο μαγειρείο.

- Μάνα, τι θα φας να παραγγείλω; Θα πάρεις χόρτα; ρώτησε ο Κώστας τη γριά, αρχίζοντας απ' το ... σαλατικό, κατά που συνήθιζαν στην Αμερική.

- Λάχανα, πιδάκι μ', έχου κι στου Καλάμ', απάντησε πειραγμένη η γριά. Έχει τίποτα άλλου για να φάμι; Αλλιώς σήκου να πάμι στ' στράτα μας κι τρώμε στ' Λόη ό,τ' έχου στου σασ'λάκι μ' ...

Διήγηση Γ.Γ.

Για την αντιγραφή π.μ.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΚΑΙ ΤΟ «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»

ΑΠΟ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ

	Δρχ.
Καίτη Νταφύλλου	1.000
Κων/νος Καραγιάννης	10.000
Μαγδαληνή Φ. Μάρρου	5.000
Ιωάννης Σερεβέτας	5.000
Μαγδαληνή Σερεβέτα	5.000
Βασιλική Μαζιά Γκρουμούτη	5.000

ΑΠΟ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

	Δολ.
Ευαγγελία Σπανού	40
Παναγιώτα Πανάγου	δρχ. 2.000
Αθανασία και Νικόλαος Θεοφάνης	δρχ. 5.000

ΞΕΧΑΣΜΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Συνέχεια από την 1η σελίδα

να τους απομακρύνουν.

Κατά την παράδοση πάντα, ψηλοί, μαύροι, τριχωτοί, με μακριά ουρά, μαλλιά και νύχια και συνήθως κουτσοί.

Έφευγαν πανικόβλητοι των Φώτων, λέγοντας:

«Φύγετε να φύγουμε, γιατί έρχεται ο ζουρλόπαπας με την αγιαστούρα του κι η παπαδιά με το θερμό και με τον αγιασμό».

Αλήθεια, πόσοι απέμειναν που να ξέρουν ως το τέλος τα παραδοσιακά κάλαντα των Χριστουγέννων, της Πρωτοχρονιάς και των Φώτων; Ποιος μιλάει στα παιδιά για την ιστορία του Αν-Βασίλη, αλλά και ποιο παιδί πιστεύει πλέον σ' αυτόν;

Εμείς παιδιά, πιστεύαμε ότι ο νυχτερινός επισκέπτης από την καμινάδα, δεν ήταν άλλος από τον ασπρομάλλη Άγιο με τις μπότες και τη χιονισμένη γενειάδα, που πήγαινε δώρα μόνο στα καλά παιδιά. Γι' αυτό πρόθυμοι πάντα για θελήματα, μακριά από παιδικούς καυγάδες και σκανταλιές.

Δοκιμάστε να πείσετε το γιό σας ή το εγγονάκι σας ότι τα δώρα θα τα φέρει ο Αν-Βασίλης από τη μακρινή Καισάρεια και θα σας πει:

«Παραμύθια μας λες παπού; Μας κούφανες! Τα δώρα τα φέρνουν αυτοί που μας αγαπάνε. Αλλά κι αν τα έφερνε ο Αν-Βασίλης, γιατί να έρθει φορτωμένος το σακί του, με τα πόδια και χιονισμένος; Χάθηκαν τα αεροπλάνα ή ένα ελικόπτερο να κατέβει στην ταράτσα; Και πώς θα μπει αφού το βράδυ κλείνει η πόρτα της πολυκατοικίας να μην μπουν κλέφτες. Από το καλοριφέρ μήπως;»

Για τα παιδιά σωστό είναι ό,τι τους λέει η λογική τους, η λογική της εξέλιξης. Φανερή η εξέλιξη αυτή και στα παιχνίδια, αλλά και στις προτιμήσεις των παιδιών γι' αυτά, και ας τα φέρνει όποιος θέλει. Όλα ηλεκτρονικά, τηλεκατευθυνόμενα, πύραυλοι, κομπιουτεράκια. Πού είναι οι σφυρίχτρες, οι καραμούζες, οι φυσαρμόνικες, κανένα τόπι, τα μολυβένια στρατιωτάκια με τους καθαλάρηδες, που ώρες μπρούμπα στο πάτωμα τα παιδιά τα βάζανε σε παράταξη μάχης. Για τα κορίτσια τίποτε τενεκεδένια κουζινικά ή κούκλες γεμάτες

με πίτουρα. Σήμερα είναι ομιλούσες, κομφοντυμένες, με βλέφαρα που ανοιγοκλείνουν και πανάκριβες.

Δεν μπορώ να μην αναφέρω και συγκρίνω ό,τι συνέβαινε στη δική μου εποχή. Δεν είναι δα και πολλά χρόνια, καμιά εβδομηνταριά, που εμείς τα πιτσιρικά περιμέναμε στο χωριό το πατροπαράδοτο παιχνίδι, τη φούσκα από το γουρούνι, που έσφαζε την παραμονή των Χριστουγέννων κάθε οικογένεια. Αφού τη δουλεύαμε με το τρίψιμο για να ανοίξει, τη φουσκώναμε και βάσαμε μέσα δυο-τρεις σπόρους καλαμπόκι, για να χτυπάει.

Έλα όμως που η οικογένεια δεν είχε ένα μόνο παιδί, και ποιο να την πρωτοπάρει. Γι' αυτό από μέρες ζητούσαμε από τους σφακτάδες να μας φυλάξουν καμιά. Όταν έσκαζε, σκάσαμε και εμείς στο κλάμα και φωνάζαμε: «Μάνα, μου 'σκάσε η φούσκα μ'».

Φτωκά και στερημένα τα παιδικά μας χρόνια. Τα αναπολούμε όμως. Πόσο όμορφα και νοσταλγικά! Γιατί τα Χριστούγεννα ήταν για μικρούς και μεγάλους ένας οικογενειακός παράδεισος. Οι χριστουγεννιάτικες προετοιμασίες ήταν άλλο πράγμα. Καθαριότητα, το ξεκάπνισμα του μπουκαριού (τζάκι), τα χριστόψωμα, οι μπακλαβάδες. Όσο φτωχοί κι αν ήταν έπρεπε να ξεχωρίσουν αυτές τις ημέρες.

Κάθε οικογένεια έθρεφε το γουρούνι όλο το χρόνο με χίλιες στερήσεις. Από αυτό θα φτιάνανε λουκάνικα, τη θηλιά, τα πασιά, τις τσιγαρίδες, τη γλύνα, το σύγλυνο.

Το σφάζανε την παραμονή. Παρόντες όλοι στη σφαγή μέσα στην παγωνιά. Δίπλα έβραζε το καζάνι για να μαδάσουν την πασιά. Η γιαγιά έπαιρνε κάρβουνα και λιβάνιζε το γουρούνι, για να μην το μαγαρίσουν τα παγανά.

Η ανυπομονησία των παιδιών να ξεμερώσει, να ξεκινήσουν παρέες μέσα στην παγωνιά, να πουν τα κάλαντα από νωρίς, πριν περάσουν άλλα να φέρουν το μεγάλο νέο της γέννησης.

Οι νοικοκυρές τα φιλεύανε κοκόσιες, σύκα και πού και πού καμιά τηγανίτα. Με το χαρτζιλίκι τρέχανε στο μπακάλι για κανένα λουκούμι ή ζαχαράτα και φχαριστιότανε η

ψυχούλα τους.

Αν απαντούσαν: «Μας τάναν άλλοι», τρέχοντας να εξαφανιστούν φώναζαν: «Να σας φαν τα παγανά» ή τους λέγανε «την ταρναρόκωλη», ένα σκωπικό σιχάκι.

Εδώ στις πόλεις τα παιδιά τρέχουν να τα πουν σε πολυκατοικίες, καταστήματα, στα μέσα μαζικής μεταφοράς. Με κατανόηση οι παλιότεροι αντιμετωπίζουν τα παιδιά και αυτά λαχανιασμένα λένε λίγα λόγια, τα μπερδεύουν με λόγια των άλλων εορτών, σταματάνε και χαμογελούν. Τα γραφικά όργανα, όπως το τρίγωνο, καλύφθηκαν από το μαγνητόφωνο και άλλα όργανα από ενήλικες και σωματεία.

Το βράδυ όλα ήταν έτοιμα. Ενώ έξω χιονίζει ασταμάτητα, στο τζάκι τζα κούτσουρα μπουμπουνίζουν και λαμποκοπάει το σπύτι. Το φυτάρι πίσω από την εξώπορτα, μη χρειαστεί το πρωί να ξεχιονίσουν για να πάνε στην εκκλησία.

Εκείνο που είχε ιδιαίτερη σημασία ήταν το χριστουγεννιάτικο τραπέζι. Πλούσιο και ευλογημένο, με όλη την οικογένεια, ακόμα και τους ξενιτεμένους που γύριζαν τις ημέρες αυτές. Όλα νόστιμα, μετά μάλιστα την εξαντλητική νηστεία του σαρανταήμερου. Στις πόλεις η οικογένεια διασκορπίζεται και διασκεδάζει στα ρεβεγιόν σε φαντασμαγορικές αίθουσες, μετατρέποντας τις γιορτές σε σόου.

Είναι λοιπόν δυνατό να μην προβληματίζεται κανείς στην εποχή μας;

Ποια τα καλύτερα Χριστούγεννα, εκείνα τα ξεχασμένα ή τα σημερινά, τα ξενόφερτα, τα χωρίς ουσία;

Γιατί τα Χριστούγεννα ήταν και έτσι πρέπει να μείνουν, μια καθαρή οικογενειακή, χριστιανική, αλλά και γνήσια ελληνική γιορτή.

Σίγουρα είναι δύσκολο να συγκρατήσουμε τις σύγχρονες εξελίξεις και θέλουμε δε θέλουμε προσαρμοζόμαστε σε αυτές.

Πρέπει όμως να γυρίσουμε να δούμε και λίγο τις ρίζες μας από τις οποίες έχουμε αποκοπεί.

Ένας λαός που ξεχνάει την ιστορία του, δε διατηρεί τα ήθη και τα έθιμα, πεθαίνει.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΟΥΡΛΑΣ